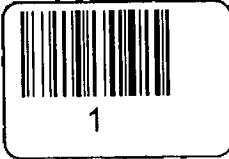

של

רשומות

קובץ התקנות

8 באוגוסט 1984

4682

י' באב התשמ"ד

עמוד	
2170	תקנות המים (היטל איזון) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
2171	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 11), התשמ"ד-1984
2172	תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 11), התשמ"ד-1984
2173	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
2175	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
2182	תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת) (תיקון מס' 3), התשמ"ד-1984
2187	תקנות מס ערך מוסף (תיקון מס' 8), התשמ"ד-1984
2187	תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נזק בצורת) (תיקון), התשמ"ד-1984
2188	תקנות הנמלים (אגרות שנתיות לספינות דיג) (תיקון), התשמ"ד-1984

תקנות המים (היטל איזון) (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תחלפת תקנות
4 עד 7

1. בתקנות המים (היטל איזון), התשמ"ד—1984², במקום תקנות 4 עד 7 יבוא:

"שיעור היטל
האיזון על מים
בחקלאות

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם 21.10 שקלים למ"ק אף פחות מזה, ישלם היטל איזון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת אם הוא מקורות — בשיעור 2.47 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 3.06 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 21.10 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 21.10 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לחקלאות במקרים
מיוחדים

5. (א) על מים לחקלאות שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 21.10 שקלים למ"ק אף פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצת כדלקמן:

- (1) בכל הארץ — 62 אגורות חדשות למ"ק;
- (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 51 אגורות חדשות למ"ק;
- (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית-שאן — 51 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק, 51 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איזון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	51	2,000
עמק הירדן	51	2,000
עמק חרוד	62	2,000
עמק החולה	62	1,800
שפלת החוף	62	1,500
עמק זבולון	62	1,500
עמק יזרעאל	62	1,500

1 ס"ח החשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1800.

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איזון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 21.10 שקלים למ"ק.

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 21.10 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 2.75 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 3.90 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 21.10 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 21.10 שקלים למ"ק.

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 30.30 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איזון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 14.10 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 15.90 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 30.30 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 30.30 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיזון על מים
לייצור תעשייתי

שיעור היטל
האיזון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים ושירותים
ציבוריים

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 27-3)

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 11), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, ולאחר התייעצות במרעצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תחלת תקנה 2

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט—1978², במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

1 ס"ח התשי"ט, צמ' 166; התשכ"א, צמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, צמ' 305; התשמ"ד, צמ' 1801.

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

(1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 10.70 שקלים למ"ק;

(2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 54.00 שקלים למ"ק."

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 808-3)

תקנות המים (הענקות) (תיקון מס' 11), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ם—1980, במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

תחלפת תקנות
59 4

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 21.10 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 21.10 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

"הענקות על מים לחקלאות ועל מים לייצור תעשייתי"

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 30.30 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 30.30 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית)."

שיעור ההענקה על מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 28-3)

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התש"ס, עמ' 1698, עמ' 1802.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות) (תיקון מס' 3),

התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי המים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ד—1984², במקום תקנה 7 יבוא:

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

התעריפים למים
למטרות הצריכה
השונות

שם מפעל מקורות	תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)	1 מים לחקלאות
1.1 עמק הירדן	5.50	7.70	
יסוד המעלה	11.50	16.10	
כפר גלעדי	11.90	16.80	
חולון	13.50	19.00	
אורן—חדרה	14.50	20.30	
קרן—בנא	15.50	21.70	
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, לכיש, אשקלון	17.00	23.80	

* כולל שפלת לוד, שורק, גת.

תעריף בכל חדשי השנה (שקלים למ"ק)	1.2 בית שאן — מעיינות רמתניה שפעה אגם חיתל בית שאן—קידוחים יוטבתה רמת הגולן, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק
4.80	
6.40	
10.00	
9.80	
19.90	
20.40	
21.10	

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1803.

1.3 מים לבריכות דגים

תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק	שם מפעל מקורות
ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	נוספים לדונם (בשקלים למ"ק)	
4.30	4.80	בית-שאן — מעיינות
9.50	10.00	שפעה
11.80	12.40	יסוד המעלה

הערות: (1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 המ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 המ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 המ"ק הנוספים לדונם.

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות	מים לתעשייה	2
6.80	בית שאן—מעיינות		
9.30	עמק הירדן		
15.10	כפר גלעדי		
17.10	חולון		
18.40	אורן—חדרה		
19.50	קרן בנא		
20.80	יוטבתה		
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, עכו—שפרעם, שימרון—הרי אפ- רים, מגדל—נצרת, עמק מזורחי, רום כרמל, שומרון, בית-שאן—קידוחים, גוש דן, השפלה*, אשתאול, שואבה, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פארן, עין יהב, עין בוקק, נחל צין, שדה רימון		
21.10			

3 מים לצריכה ביתית

17.20	בית שאן—מעיינות
20.10	עמק הירדן
26.80	כפר גלעדי
28.60	חולון
29.90	אורן—חדרה

רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, כפר הנשיא,
קרן-בנא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, עכו—
שפרעם, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת,

* כולל שפלת לוד, שורק, גת.

עמק מזורחי, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, בית
שאן—קידוחים, גוש דן, השפלה*, אשתאול,
שואבה, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב,
ערד, אילת, פארן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק,
שדה עבדה, שדה רימון

30.30

4 התעריפים לכמות מים נחרגת

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית יהיו
כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית —
תוספת של 10.70 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות
(1) עד (3), לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית —
תוספת של 54.00 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות
(1) עד (3), לפי הענין.

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 807-3)

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר
התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים
של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ד—1984², במקום תקנה
4, יבוא:

4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות, יהיו, לחודש, כמפורט
להלן:

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק

74.30

116.90

188.30

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם

1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם

1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1265 ועמ' 1805.

1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות ביחידת דיור, ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.1.5 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים על פי החלטת הרשות המקומית.

צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיווסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.3 לעיל.

1.2 גינות נוי מושקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת (ביחידת דיור בה מתגורר אדם אחד והוגשה לרשות המקומית בקשה על כך בכתב — מעל 5 מ"ק הראשונים)

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפרד — ההגבלה תהיה כדלקמן:

(א) בחדשים אפריל—מאי — 5 מ"ק לחודש;
בחדשים יוני—יולי — 12 מ"ק לחודש;
בחדשים אוגוסט—ספטמבר — 12 מ"ק לחודש;
בחדשים אוקטובר—נובמבר — 5 מ"ק לחודש;
או:

(ב) התפלגות חדשית אחרת, בהתאם לתנאים ולצרכים המיוחדים של הרשות המקומית ובלבד שסך כל הכמות המוקצבת בחדשים אפריל—נובמבר בלבד, לא תעלה על 68 מ"ק.

(ג) שיטת ההגבלה תהיה לפי החלטת הרשות המקומית ובלבד שההחלטה תהיה אחת לגבי כלל הצרכנים של הרשות המקומית.

40.40

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, לפי הכמות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלות, ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

1.2.4 בבתיים משותפים ובבתיים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה הא-מור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 — 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל בבית המשותף.

1.2.5 בבתיים משותפים ובבתיים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכל-לית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.6 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —

כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

29.70

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

40.40

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

83.70

מהכמות המוקצבת

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת

לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין

בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן

הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם

למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות

המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה

מאיוזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות

29.70

המקומית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —

אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר

מספק אחד או מכמה מקורות של אותו

ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו

מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט

מע"מ ובתוספת 7.20 שקלים למ"ק (להלן

— המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת

בידי הרשות המקומית —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

40.40

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

83.70

מהכמות המוקצבת

כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית

מספקים —

המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 10.70

שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא

עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 54.00

שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

117.90	2.3	למלאכה ותעשייה ועירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
	2.4	לבניה באתרי הבניה —
84.50	2.4.1	באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה
84.50	2.4.2	באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה
84.50	2.4.3	בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה
95.20	2.4.4	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין
138.50		בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין

3 לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
 כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
 כמפורט בטבלה שלהלן:

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		
60.20	16.90	6.20	מועצה אזורית עמק הירדן
			עירית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בנימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס חנה-כרכור, עתלית
68.50	25.20	14.50	עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית נעמן; מועצות מקומיות: אבן יהודה, גלילית, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון
74.30	31.00	20.30	

מעל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		

עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד-נתניה, פתח-תקה, ראשון לציון, רמלה, רחובות, רעננה; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, תל מונד

75.10 31.80 21.10

כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל

75.10 31.80 21.10

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 8.00 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 10.70 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 54.00 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

3.3 למשקי עזר —

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —

בשקלים למ"ק

92.70

(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

92.70

בגבולות הכמות המוקצבת

184.50

מעל לכמות המוקצבת

92.70

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

92.70

בגבולות הכמות המוקצבת

184.70

מעל לכמות המוקצבת

לכתי מלון —

67.50

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

67.50

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל לכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

78.20

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

126.50

מהכמות המוקצבת

למיתקני בטחון —

92.70

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

92.70

בגבולות הכמות המוקצבת

184.70

מעל לכמות המוקצבת

לגינן —

לגינן. ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקו-

מית או רשות ממלכתית או ציבורית —

40.50

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

40.50

בגבולות הכמות המוקצבת

120.80

מעל לכמות המוקצבת

לגינות נוי מושקות, פרט לגינן ציבורי ופרט לגינות

נוי מושקות, המאוזכרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים

לגינות הנוי נמדדים בנפרד —

(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה

1.2.1.1 עד 1.2.1.3 לפי הענין, והמתייחסות לכל

40.40

100 מ"ר של גינה

110.30

(ב) מעבר להגבלות

למיתקני תחבורה —

131.40

(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

131.40

בגבולות הכמות המוקצבת

220.80

מעל לכמות המוקצבת

94.00	4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה
94.00	4.8	למכבסות
94.00	4.9	לחנוריות דגים
94.00	4.10	לבריקות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות
60.20	4.11	לבתי עלמין
135.00	4.12	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות
185.10	4.13	לחנוריות, עסקים ומשרדים
173.20	4.14	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה

5 דמי שימוש קבועים

5.1 לצריכה ביתית 225.30 שקלים לחודש.

5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי העניין.

5.3 לכל שאר השימושים 450.50 שקלים לחודש.

5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-450.50 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.

(2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 450.50 שקלים לחודש, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 29-3)

תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת) (תיקון מס' 3), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), התשמ"ד—1984,² במקום תקנה 3, יבוא:

תחלפת תקנה 3

1 סי"ח התשי"ט, עמ' 166; התשל"ו, עמ' 140.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1812.

1	לצריכה ביתית	בשקלים למ"ק
1.1	לצרכי בית לכל יחידת דיור —	
1.1.1	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	74.30
1.1.2	בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם	116.90
1.1.3	בעד כל מ"ק נוסף	188.30
1.1.4	משפחה המונה מעל ל-4 נפשות הגרה ביחידת דיור ושהצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת ל-4 במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1 לאחר שתוגש לרשות המקומית בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.	
1.1.5	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית. צריכת המים המשותפת שנתקבלה לאחר החלוקה כאמור, תיוסף לצריכה הביתית ותיחשב כחלק ממנה לענין פסקאות משנה 1.1.1—1.1.3 לעיל.	
1.2	עבור מים לשימוש במצננים מדבריים הפועלים על מים בהגבלה של 12 מ"ק לחודש ליחידת דיור, בחדשים אפריל—אוקטובר בלבד ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור או מעל לכמות המוגדלת	66.70
1.3	לגינות נוי מושקות —	
1.3.1	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה ומעל ל-8 מ"ק הראשונים ליחידת דיור, או מעל לכמות המוגדלת ומעל לכמות למצון מדברי הפועל על מים	40.40
1.3.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, לפי הכמות שנצרכה בפועל אך לא מעל ההגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה	40.40

- 1.3.3 מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, לפי הענין.
- 1.3.4 בבתי משותפים ובבתי שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, יהיה גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.3.1 ו-1.3.2 — 500 מ"ר לכל יחידת דיור בבית המשותף ובלבד שסך כל השטח לא יעלה על שטח הגינה המצוי בפועל.
- 1.3.5 בבתי משותפים ובבתי שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.3.6 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.3.5, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה.

2 לתעשייה

- 2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —
בגבולות הכמות המוקצבת
29.70
מעל הכמות המוקצבת
367.10
- 2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
84.50
- 2.3 לבניה באתרי הבניה —
- 2.3.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה
84.50
- 2.3.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה
84.50
- 2.3.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים וווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה
84.50
- 2.3.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין
95.20
- בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין
138.50

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

29.00	בגבולות הכמות המוקצבת
368.40	מעל הכמות המוקצבת

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך — ממלכתיים ופרטיים —

92.70	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
92.70	בגבולות הכמות המוקצבת
371.80	מעל הכמות המוקצבת

4.2 לבתי חולים —

92.70	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
92.70	בגבולות הכמות המוקצבת
371.80	מעל הכמות המוקצבת

4.3 לבתי מלון —

67.50	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
67.50	בגבולות הכמות המוקצבת
371.80	מעל הכמות המוקצבת

4.4 למיתקני בטחון —

92.70	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
92.70	בגבולות הכמות המוקצבת
371.80	מעל הכמות המוקצבת

4.5 לגינון —

4.5.1 לגינון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או רשות ממלכתית —

40.50	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
40.50	בגבולות הכמות המוקצבת
371.80	מעל הכמות המוקצבת

4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגינות ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות המאזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגינת הנוי נמדדים בנפרד —
	(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה
40.40	
371.80	(ב) מעבר להגבלה
	למיתקני תחבורה —
4.6	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
131.40	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —
	בגבולות הכמות המוקצבת
131.40	
371.80	מעל הכמות המוקצבת
4.7	למסודות ציבור ומסודות של העיריה, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה
94.00	
94.00	למכבסות
94.00	לחנויות דגים
94.00	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות
60.20	לבתי עלמין
135.00	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות
185.10	לחנויות, לעסקים ומשרדים
409.60	לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה

5 דמי שימוש קבועים

- 5.1 לצריכה ביתית — 225.30 שקלים לחודש.
- 5.2 (1) צרכן המשתמש בכמות של 3 מ"ק לחודש או למטה מזה לצריכה ביתית, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.
- (2) צרכן המשתמש בלמעלה מ-3 מ"ק לחודש לצריכה ביתית, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים בתקנה 1 לעיל, לפי הענין.
- 5.3 לכל שאר השימושים — 450.50 שקלים לחודש.
- 5.4 (1) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום הנופל מ-450.50 שקלים לחודש, ישלם אך ורק את דמי השימוש הקבועים.
- (2) צרכן שחוייב עבור צריכת המים שלו, על פי התעריפים הנקובים לעיל, לפי מטרות הצריכה, בסכום העולה על 450.50 שקלים לחודש, ינוכו דמי השימוש הקבועים מהתשלום שיחוייב בו בעד צריכת המים שלו, כאמור.

פסח גרופר
שר החקלאות

ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984)
(חמ 3-30)

תקנות מס ערך מוסף (תיקון מס' 8), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 13, 19, ו-145 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו—1976² (להלן — התקנות העיקריות), בתקנה 5 (ב) פסקה (2) — בטלה.
 2. בתקנה 16 לתקנות העיקריות, פסקה (1) — בטלה.
 3. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).
- ג' באב התשמ"ד (1 באוגוסט 1984).
- יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

תחילה

1 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

2 ק"ת התשל"ו, עמ' 1590; התשמ"ד, עמ' 1060 (1418).

תקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נוק בצורת) (תיקון), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 36 ו-65 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א—1961¹ (להלן — החוק), לאחר התייעצות עם שר החקלאות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 6 לתקנות מס רכוש וקרן פיצויים (תשלום פיצויים) (נוק בצורת), התשכ"א—1964² (להלן — התקנות העיקריות) —
 - (1) תקנות משנה (ב) ו-(ג) יסומנו (ג) ו-(ד) כסדרן ולפניהן יבוא:

"(ב) לסכום הפיצויים תיווסף ריבית בשיעור הקבוע בסעיף 33 (א) (1) לחוק החל באחד ביולי של השנה שבה היה נזק בצורת ועד יום התשלום."
 - (2) אחרי תקנת משנה (ד) יבוא:

"(ה) מקדמה ששילם המנהל כאמור בתקנת משנה (ד) יראוה כתשלום של חלק מהפיצויים ומלוא הריבית שנצברה על אותו חלק."
2. בתקנה 6א לתקנות העיקריות —
 - (1) בתקנת משנה (ג), בסופה יבוא "בתוספת ריבית על סכום היתר בשיעור הקבוע בסעיף 33 (א) (1) לחוק מיום ששולם סכום היתר ועד ליום ההחזר."
 - (2) אחרי תקנת משנה (ג) יבוא:

"(ד) על החזר סכום היתר כאמור בתקנת משנה (ג) יחולו הוראות סעיף 33א לחוק, ולענין זה יראו את סכום היתר כחוב מס."
3. תחולתן של תקנות אלה מיום א' בתמוז התשמ"ד (1 ביולי 1984).

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

כ"ז בתמוז התשמ"ד (27 ביולי 1984)

(חמ 49—3)

1 ס"ח התשכ"א, עמ' 150; התשמ"א, עמ' 200; התשמ"ד, עמ' 56.

2 ק"ת התשכ"ה, עמ' 1040; התשמ"ג, עמ' 682.

תקנות הנמלים (אגרות שנתיות לספינות דיג) (תיקון), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 38 ו-60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-1971, וסעיפים 20 (ב) ו-21 (ב) לחוק רשות הנמלים, התשכ"א-1961², לאחר התייעצות עם רשות הנמלים באישור הממשלה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי סעיף 1 (ב) לחוק-יסוד: משק המדינה³, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הנמלים (אגרות שנתיות לספינות דיג), התשל"ה-1975⁴ (להלן — התקנות), במקום תקנה 4 יבוא:

החלפת
תקנה 4

4. (א) בעד עגינת ספינת דיג בנמל ושימוש במיתקניו תשולם אגרה שנתית כדלהלן:

סוג ספינת הדיג ותפוסה ברוטו	תיאור עיסוק של כלי השיט	האגרה בשקלים
משוטים ונושא פנסי לוקס	דיג חופי	פטורה
משוטים עם או בלי מנוע		
חיצוני עד 1.99 טון		
תפוסה ברוטו	דיג חופי	100
מנוע פנימי או חיצוני		
מ"2 טון עד 5.99 טון		
תפוסה ברוטו	דיג חופי	300
מנוע פנימי מ"6 טון עד	דיג מים עליונים	
9.99 טון תפוסה ברוטו	ודיג חופי	1200
מנוע פנימי מ"10 טון	דיג מכמורת	
עד 99.9 טון תפוסה ברוטו	ומים עליונים	1500
מנוע פנימי מעל 100 טון		
תפוסה ברוטו	דיג מכמורת	1800

(ב) האגרות לפי תקנה זו ישתנו ב-1 באפריל של כל שנה (להלן — יום השינוי) לפי שיעור עליית המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי הקודם, ולענין יום השינוי הראשון שלאחר תחילתן של תקנות אלה — לעומת המדד שפורסם לחודש פברואר 1983;

בתקנה זו, "מדד" — מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

2. לנמלים המפורטים בתוספת לתקנות יווסף "נמל טבריה".

תיקון התוספת

חיים קורפו
שר התחבורה

כ"ה בתמוז התשמ"ד (25 ביולי 1984)
(חמ 1106-3)

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
- 2 ס"ח התשכ"א, עמ' 145.
- 3 ס"ח התשל"ח, עמ' 206.
- 4 ק"ת התשל"ה, עמ' 2089; התש"ס, עמ' 773 ועמ' 2163.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).